

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 2. april 2014
Sagsnr.: 99

./. Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering notat om regionalt samarbejde for den fælles fiskeripolitik.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhvervstyrelsen/Departementet

Sags. nr. 25110

Den 2. april 2014

FVM 261

Orienterende notat om regionalt samarbejde inden for den fælles fiskeripolitik

Den nye fælles fiskeripolitik lægger op til et øget regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne. De overordnede rammer indgår i den nye grundforordning 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik. Det forudses, at en række fiskeriforvaltningsforanstaltninger kan vedtages af Kommissionen i form af henholdsvis delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter på baggrund af fælles henstillinger fra medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et geografisk område. Danmark vil således være involveret i den konkrete udformning af en række fælles henstillinger.

Baggrund

Den overordnede bestemmelse om regionalisering fremgår af artikel 18 i grundforordningen. Grundforordningens artikel 11 vedrører specifikt overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning (Natura 2000 direktiverne og Havstrategidirektivet¹) i sammenhæng med regionalisering.

I henhold til grundforordningen er der lagt op til, at regionalt samarbejde primært vil være relateret til den nærmere udmøntning af EU-bevarelsesforanstaltninger på et geografisk område, herunder af flerårige planer, udarbejdelse af discardplaner og udarbejdelse af fiskeriforvaltningsforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning (Natura 2000 direktiverne og Havstrategidirektivet).

Under nærmere angivne betingelser vil medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et geografisk område - en region - kunne samarbejde om udarbejdelse af en fælles henstilling om sådanne foranstaltninger. De relevante rådgivende råd skal høres om udkast til en fælles henstilling. Alle berørte medlemsstater i en region skal opnå enighed om en fælles henstilling med henblik på en forelæggelse for Kommissionen². Det indebærer, at de enkelte medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse forud for fremsendelsen af den fælles henstilling skal tilkendegive, om de kan tilslutte sig den fælles henstilling. Dette vil normalt ske i en "High Level gruppe" bestående af fiskeridirektører fra medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i en region³. Den pågældende fælles henstilling vil i ud-

¹ Forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF (Havstrategidirektivet), artikel 4 i direktiv 2009/147/EF (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af vilde fugle) eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF (Rådets direktiv om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter).

² I betragtning nr. 39. i grundforordningen fremgår således også følgende: "Medlemsstaterne bør samarbejde på regionalt plan med henblik på at vedtage fælles henstillinger og andre instrumenter til udarbejdelsen og gennemførelsen af bevarelsesforanstaltninger og foranstaltninger, der berører fiskeriaktiviteten i områder, der er beskyttet af miljølovgivningen. Inden for rammerne af regionalt samarbejde bør Kommissionen kun vedtage bevarelsesforanstaltninger gennem gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, når alle berørte medlemsstater i en region er enige om en fælles henstilling. Foreligger der ingen fælles henstilling, bør Kommissionen forelægge et forslag til relevante foranstaltninger i henhold til traktaten."

³ Medlemsstaterne på fiskeriområdet samarbejder inden for rammerne af det regionale samarbejde i henholdsvis "BALTFISH" i Østersøen (Østersømedlemsstaterne) og "Scheveningen" i Nordsøen (Nordsømedlemsstaterne).

gangspunktet danne grundlag for Kommissionens efterfølgende uddybelse og vedtagelse af de omfattede foranstaltninger gennem en gennemførelsesretsakt eller en delegeret retsakt, når den opfylder de fastsatte generelle krav til fælles henstillinger⁴. For så vidt angår discardplaner og fiskeriforanstaltninger vedrørende overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning (Natura 2000 og Havstrategidirektivet) vil der blive tale om delegerede retsakter.

Model for inddragelse af interesseorganisationer og det politiske niveau i forbindelse med regionalisering i den fælles fiskeripolitik

Fødevarerministeriet vil følge nedenstående tilgang for inddragelse af interesseorganisationer og det politiske niveau i forbindelse med udarbejdelsen af fælles henstillinger i væsentlige sager inden for den fælles fiskeripolitik:

- Der introduceres en uformel inddragelse af interesseorganisationer i NaturErhvervstyrelsens CFP Dialogforum og Natura 2000 Dialogforum forud for fremsendelse af fælles henstillinger til Kommissionen.
- Når der tegner sig et klart billede af udkast til fælles henstilling, foretages på det foreliggende grundlag en formel forelæggelse af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter for Folketinget efter høring af § 5-udvalget (fiskeri) i henhold til de almindelige nationale EU-procedurer. De Rådgivende Råd, som består af repræsentanter fra industrien samt andre interessegrupper, høres i overensstemmelse med rammerne for udarbejdelse af fælles henstillinger.
- Når der er tale om fiskeriforanstaltninger i relation til overholdelse af Unionens miljølovgivning, hvor Danmark selv er initiativtager, vil der ske en oversendelse af et orienterende notat til Folketinget inden påbegyndelse af regional koordinering.

⁴De fælles henstillinger skal bygge på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylde følgende overordnede krav: 1) være forenelige med målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, 2) være forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning, 3) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan og 4) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten.